

UNIwersytet Zielonogórski

Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu

Katedra Sportu i Promocji Zdrowia

65-178 Zielona Góra, ul. Wyspiańskiego 58
tel./fax (0-68) 328 78 35, e-mail: sekretariat@kwf.uz.zgora.pl

Dr hab. n. biol., prof. UZ Ryszard Asienkiewicz

Zielona Góra, 31.05.2019 r.

Recenzja
rozprawy doktorskiej (dr) Lucyny Dołowskiej-Żabki
pt. „Uwarunkowania społeczne rozwoju morfofunkcjonalnego dzieci w młodszym wieku szkolnym”

Zdaniem Kaczmarek i Wolańskiego [2018], fenotyp jest odzwierciedleniem struktury i funkcjonalnych właściwości organizmu ukształtowanych w wyniku współdziałania genotypu danego organizmu z czynnikami środowiska. Czynniki egzogenne szczególnie silnie oddziałują w okresie progresywnego rozwoju, charakteryzującego się zwiększoną ekosensytywnością.

Podokres młodszego wieku szkolnego (wczesnoszkolny) w periodyzacji człowieka jest składową okresu późnodziecięcego i obejmuje wiek od 7 do 10 roku życia dziecka [Malinowski i wsp. 2014]. Stanowi wstępną fazę do następującego po nim pokwitania. Cechuje go najwolniejsze w całym dzieciństwie tempo wzrastania wysokości i masy ciała. U większości dzieci w 7-8 roku życia tempo wzrastania wysokości ciała ulega niewielkiemu przyspieszeniu, które określane jest „skokiem szkolnym”. Jest on związany ze zmianą trybu życia i oddziaływaniem zwiększonej liczby bodźców na ośrodkowy układ nerwowy w związku z rozpoczęciem nauki szkolnej [Palus 2001; Wolański 1983; Burdukiewicz 1995; Malinowski 2009].

Zróżnicowana dynamika rozwoju dziewcząt i chłopców wpływa na kształtowanie się związanych z płcią odmienności w poziomie rozwoju cech somatycznych. W wieku 7-9 lat dymorfizm płciowy jest niewielki [Palus 2001]. Młodszy wiek szkolny jest to okres dynamicznego rozwoju zdolności motorycznych [Osiński 2003]. Jednym z czynników warunkujących prawidłowy rozwój ruchowy dziecka jest postępujący proces lateralizacji (ustalania się przewagi czynnościowej jednej strony ciała nad drugą), [Palus 2001]. Zdaniem Osińskiego [2003], dymorfizm płciowy w motoryce, chociaż już wyraźnie zaznaczony, nie jest jeszcze tak silny, jak w późniejszych okresach życia.

W młodszym okresie szkolnym można wyróżnić dwie fazy rozwojowe: pierwsza z nich obejmuje wiek 7-8 lat, która charakteryzuje się zjawiskami związanymi z adaptacją w środowisku szkolnym, natomiast drugą (9-10 lat) charakteryzują wyraźne zmiany w sferze intelektualnej i całej osobowości dziecka [Palus 2001]. W świetle powyższych informacji, okres młodszego szkolny powinien być objęty szczególną troską rodziców, nauczycieli, wychowawców, pedagogów ponieważ warunkować będzie kolejne etapy rozwoju biologicznego dziecka.

Przedstawiona do oceny praca liczy 119 stron wydruku komputerowego i obejmuje w nazwach standardowe rozdziały przypisane rozprawom na stopień naukowy. Dysertacja zawiera wprowadzenie, tok postępowania badawczego, wyniki badań, normy rozwojowe dzieci z Siedlec w wieku 7-9 lat, dyskusję, stwierdzenia i wnioski, wykaz cytowanego piśmiennictwa, streszczenie, aneks, spis tabel i rycin.

W tekście zasadniczym opracowania zawartym na 83 stronach zamieszczono 27 tabel i 31 rycin. W kolejnych częściach dysertacji, Autor zamieścił w układzie alfabetycznym 184 pozycji piśmiennictwa (w tym 43 obcojęzycznych), streszczenie pracy w języku polskim i angielskim, aneks zawierający spis tabel i rycin ujętych w tekście oraz tabel zamieszczonych w aneksie. W części końcowej pracy zawarto 17 tabel, w których znajdują się charakterystyki liczbowe cech somatycznych i motorycznych badanych zespołów w ujęciu całościowym, a także w odniesieniu do wybranych zmiennych i wskaźnika statusu społeczno-ekonomicznego.

Uwaga dotyczy spisu treści, w którym należy wyodrębnić piaty rozdział odnoszący się do dyskusji, stwierdzeń i wniosków.

W pierwszej części dysertacji (Wprowadzenie), Autor powołując się na literaturę uzasadnia potrzebę prowadzenia badań ontogenetycznych dotyczących diagnozowania i aktualizowania informacji o stanie biologicznym dzieci i młodzieży. Podkreśla wpływ systematycznej aktywności fizycznej (dostosowanej do indywidualnych potrzeb dziecka) w stymulacji rozwoju i dojrzewania w okresie dzieciństwa i młodości, a także na zachowania zdrowotne i kondycję fizyczną w wieku dojrzałym. Wskazuje na zagrożenia cywilizacyjne odnoszące się do nadwagi i otyłości dzieci i młodzieży oraz skutków społecznych będących efektem nieprawidłowej diety, małej aktywności fizycznej, sedenteryjnego stylu życia. Przedstawia historię badań auksologicznych dzieci i młodzieży w Polsce, akcentując pracę „O fizycznym wychowaniu dzieci” z 1805 roku Jędrzeja Śniadeckiego - prekursora wielu kierunków badań nad rozwojem dzieci i młodzieży. Wskazuje nowe trendy poszukiwań badawczych odnoszących się do oceny rozwoju biologicznego na tle przemian społeczno-ekonomicznych z uwzględnieniem urbanizacji środowiska. Analizuje podstawowe zmienne społeczne, które istotnie różnicują poziom rozwoju somatycznego dzieci i młodzieży, a także podaje przykłady tendencji przemian w budowie somatycznej i tempie dojrzewania płciowego cytując polską i obcojęzyczną literaturę.

Doktorantka wskazuje na regionalne zróżnicowanie poziomu rozwoju biologicznego dzieci i młodzieży w Polsce oraz podkreśla wkład Profesora Andrzeja Malinowskiego w opracowaniu pierwszych norm i metod kontroli rozwoju fizycznego odnoszących się do populacji dzieci i młodzieży Poznania i Wielkopolski. W świetle dokonujących się regionalnych przeobrażeń społeczno-ekonomicznych, Autor uzasadnia potrzebę podjęcia badań oceniających rozwój biologiczny dzieci szkolnych. Pisząc o historii badań nad rozwojem dzieci i młodzieży warto było rozpocząć od badań europejskich, podając wybrane przykłady, w tym z okresu wczesnej edukacji. Brakuje podrozdziału dotyczącego charakterystyki okresu młodszego szkolnego.

Oceniając ten fragment dysertacji stwierdzam dobrze uzasadniony wybór tematu pracy.

W części metodologicznej pracy (Tok postępowania badawczego), zawarto główny cel pracy, który odnosi się do oceny uwarunkowań środowiskowych rozwoju somatycznego i sprawności fizycznej dziewcząt i chłopców w wieku 7-9 lat uczęszczających do szkół podstawowych w Siedlcach. Celem aplikacyjnym pracy jest opracowanie norm rozwojowych dla wysokości i masy ciała oraz wybranych cech motorycznych z podziałem na wiek i płeć.

Brakuje informacji o przedmiocie badań, który wiązałby się z pozyskaniem informacji o rozwoju morfofunkcjonalnym w wybranym przez Doktorantkę okresie ontogenezy. Kolejne podrozdziały dotyczą hipotez i problemów badawczych. Sugerowałbym odwrotną kolejność,

przedstawiamy problemy badawcze, a następnie hipotezy. Podrozdział 2.5. przedstawia charakterystykę materiału badawczego. Dowiadujemy się z niego, że badania zostały przeprowadzone w czerwcu 2015 roku wśród 300 uczniów (w tym 145 dziewcząt i 155 chłopców) w wieku 7-9 lat z losowo wybranych szkół w Siedlcach. Autor charakteryzuje strukturę społeczną ludności miasta, w tym poziom wykształcenia rodziców, dzietność rodzin, odnosząc dane do badanych zespołów. Kolejny podrozdział (2.6. Metody i organizacja badań) zawiera informacje dotyczące wykorzystanych metod, w tym antropometrycznej, technika pomiaru oraz sondażu diagnostycznego, technika wywiadu. Autor przedstawia kryteria jakimi kierowano się podczas zbierania materiału. Doktorantka uzyskała pisemną zgodę rodziców na włączenie dziecka do planowanych badań. Uwzględniano wiek kalendarzowy dziecka i stan zdrowia. Poziom rozwoju somatycznego badanych oceniono na podstawie pomiarów najbardziej diagnostycznych cech jakimi są wysokość i masa ciała, na podstawie których wyliczono wskaźnik proporcji wagowo-wzrostowych (BMI) oraz jego centylowe wartości. Ponadto dokonano pomiaru fałdu skórno-tłuszczowego na brzuchu. Pomiaru wykonano zgodnie z techniką martinowską z wykorzystaniem standardowego instrumentarium antropometrycznego.

Poziom rozwoju motorycznego badanych oceniono na podstawie wyników ośmiu prób Międzynarodowego Testu Sprawności Fizycznej, który charakteryzuje się wysoką rzetelnością. Ocenie poddano szybkość, skoczność, wytrzymałość, siłę dłoni, siłę rąk i barków, zwinność, siłę mięśni brzucha i gibkość. W dalszej części tego podrozdziału, Autor pracy szczegółowo opisuje poszczególne próby. Kolejne informacje dotyczą opracowania statystycznego zebranego materiału. Dla cech ilościowych wyliczono podstawowe charakterystyki odnoszące się do średnich arytmetycznych, odchyleń standardowych. Współzależność cech somatycznych z wynikami prób motorycznych zweryfikowano współczynnikiem korelacji Pearsona. Zróżnicowanie dymorficzne badanych zespołów określono wskaźnikiem Mollisona oraz współczynnikiem dyskryminacji płciowej podanym przez Skibińską. Przy ocenie wpływu czynników środowiskowych na rozwój somatyczny i motoryczny uwzględniono skategoryzowane zmienne społeczne, w tym poziom wykształcenia ojca i matki, liczbę dzieci w rodzinie, na podstawie których wyliczono wskaźnik społeczno-ekonomiczny (SES). Brak podanej literatury. Dla przejrzystości zapisu, sugerowałbym wydzielić podrozdział dotyczący opracowania statystycznego materiału. Brak informacji o zgodzie Komisji Bioetycznej na podjęcie i realizację badań.

Podkreślić należy trafny dobór zmiennych w ocenie zróżnicowania badanych zespołów, a także konstrukcję wskaźnika SES. Zdaniem antropologów mają one pośrednio największy wpływ na zróżnicowanie cech morfofunkcjonalnych. W tym rozdziale pracy brakuje informacji o ocenie istotności różnic między przeciętnymi cech porównywanych zespołów, które poprawnie Autor prezentuje w tabelach w rozdziale trzecim zatytułowanym „Wyniki badań”. Również nie uwzględniono informacji o analizie czynnikowej, która poprawnie została wykorzystana w ocenie wpływu dzietności rodzin oraz SES na poziom wykształcenia cech somatycznych i zdolności motorycznych dziewcząt i chłopców, a także testowaniu różnic. Przy opisie analizy dwuczynnikowej należy zaznaczyć, że cechy w zespołach dziewcząt i chłopców poddano standaryzacji we wszystkich klasach wieku kalendarzowego 7(1)9 na własną średnią i własne odchylenie standardowe. Zabieg ten eliminuje wpływ wieku na rozwój – co pozwala na ujęcie całościowe oddzielnie dla populacji dziewcząt i chłopców. Podanie literatury będzie dopełnieniem informacji.

Oceniając ten rozdział, stwierdzam poprawnie sformułowane cele pracy, problemy i hipotezy badawcze, właściwy dobór materiału, metod, technik i narzędzi badawczych oraz adekwatne do realizacji postawionego celu pracy metody statystyczne.

Rozdział trzeci zatytułowany „Wyniki badań” obejmuje cztery podrozdziały, które zawierają charakterystyki liczbowe cech somatycznych i zdolności motorycznych

porównywanych zespołów (w tym rówieśników z innych regionów Polski), zróżnicowanie dymorficzne w poszczególnych klasach wieku, powiązania cech morfofunkcjonalnych z czynnikami społecznymi, a także korelacje cech somatycznych z badanymi zdolnościami motorycznymi zespołów dziewcząt i chłopców. Rozdział ten stanowi główną część dysertacji, która została przedstawiona przez Autora na 30 stronach. W tekście tego rozdziału zawarto 14 tabel i 24 ryciny.

Zwiększanie wielkości cech somatycznych (wysokości i masy ciała oraz grubości fałdu skórno-tłuszczowego na brzuchu) i zdolności motorycznych (siły eksplozywnej kończyn dolnych, siły statycznej, siły funkcjonalnej, siły dynamicznej tułowia, szybkości, wytrzymałości, zwinności i gibkości) zespołów dziewcząt i chłopców w kolejnych klasach wieku odzwierciedlają prawidłowość procesów rozwojowych charakterystycznych dla tego okresu ontogenezy (7-9 lat). Odnotowano wraz z wiekiem zwiększanie różnic między obu płciami w cechach somatycznych i proporcjach wagowo-wzrostowych, które są w większości statystycznie istotne. W odniesieniu do poziomu zdolności motorycznych, stwierdzono mniejszy dymorfizm. Zespoły chłopców w porównaniu do dziewcząt, uzyskiwali przeciętnie lepsze wyniki w próbach siły, szybkości, zwinności, wytrzymałości za wyjątkiem gibkości.

Poziom rozwoju fizycznego zespołów dziewcząt i chłopców w wieku 7-9 lat z Siedlc, oceniony wysokością i masą ciała jest wyższy relatywnie do rówieśników z wschodniego regionu Polski (w tym z dużych miast), a także do norm ogólnopolskich. Również odnotowano większą tęgość budowy ciała zespołów z Siedlc.

W porównaniu z rówieśnikami z wschodniego regionu Polski oraz norm ogólnopolskich, odnotowano niższy poziom rozwoju motorycznego dziewcząt i chłopców z Siedlc.

Siła współzależności cech somatycznych ze zdolnościami motorycznymi badanych zespołów obniża się w kolejnych klasach wieku. Warto byłoby uzasadnić otrzymane wyniki.

Wyniki analizy czynnikowej wskazują na wyraźny wpływ poziomu wykształcenia rodziców na tempo rozwoju fizycznego badanych. Wykształcenie matek bardziej różnicuje rozwój somatyczny dziewcząt, natomiast ojców – rozwój morfofunkcjonalny zespołów chłopców. Zmienna liczba dzieci w rodzinie, w mniejszym stopniu (szczególnie chłopców) różnicuje poziom wykształcenia cech somatycznych i zdolności motorycznych. W odniesieniu do kompleksowego ujęcia zmiennych wyrażonych wskaźnikiem społeczno-ekonomicznym (SES), wyniki analizy czynnikowej ukazały wyraźne różnice w rozwoju (szczególnie w próbach oceniających zdolności motoryczne) między zespołami z wyższym wykształceniem rodziców i małej liczby dzieci w rodzinie w porównaniu do rówieśników w pozostałych kategoriach czynników. Jak pisze Autor pracy, zależności te były bardziej widoczne wśród dziewcząt niż chłopców. Odnosząc się do większej ekosensytywności płci męskiej i większej rezystencji płci żeńskiej na oddziaływanie czynników środowiskowych, czym należy tłumaczyć taki wynik.

Opisy uzyskanych wyników oraz ich prezentacja tabelaryczna oraz graficzna nie budzą zastrzeżeń, są czytelne i przejrzyste. Wykorzystane przez Autora metody statystyczne są odpowiednie w realizacji tematu pracy. Jednak Autor nie ustrzegł się błędów, które zawarte są w tabelach 16-18. Uwaga dotyczy łączenia zespołów obu płci. Poprawna analiza powinna odnosić się do charakterystyk w poszczególnych klasach wieku z uwzględnieniem płci. Stylistyczna uwaga (na stronie 23) dotyczy opisu różnic w rozwoju somatycznym dziewcząt i chłopców. Autor używa zapisu „chłopcy dominują nad dziewczętami”. Proponuję zapis

dotyczący masy ciała „chłopcy są przeciętnie ciężsi od dziewcząt, przy różnicach statystycznie istotnych”, natomiast przy BMI skorygować stylistycznie całe zdanie. Proponuję zapis „Dziewczeta w wieku 7 lat w porównaniu do chłopców charakteryzują się przeciętnie tęszą budową ciała, natomiast w wieku 8-9 bardziej leptosomiczną”. Podobna korekta dotyczy opisu grubości fałdu skórno-tłuszczowego na brzuchu. Na stronie 34, przy opisie wytrzymałości, Autor pracy używa zapisu „topnieje przewaga”, proponuję zapis „zmniejsza się różnica”.

W rozdziale czwartym dysertacji przedstawiono normy rozwojowe dzieci z Siedlec w wieku 7-9 lat. Autor pracy podkreśla, że ocena rozwoju biologicznego stanowi integralną część postępowania w diagnostyce auksologicznej pozwalająca na wczesne wykrywanie nieprawidłowości oraz analizę skuteczności podejmowanych działań terapeutycznych. Powołując się na duże dysproporcje występujące w rozwoju dzieci i młodzieży różnych regionów Polski uzasadnia tworzenie i stosowanie norm środowiskowych. W rozdziale tym Autor prezentuje tablice Pirqueta (normy tabelaryczne), wartości centylowe dla wysokości i masy ciała, grubości fałdu skórno-tłuszczowego na brzuchu, wskaźnika BMI, wyników ośmiu prób sprawności motorycznej ocenianej: czasem biegu na dystansie 50 m (szybkość), odległością skoku w dal z miejsca (siła), czasem biegu na dystansie 600 m (wytrzymałość), ściskanie dynamometru ręką (siła statyczna), zwisu na drążku (siła funkcjonalna), liczbą siadów z leżenia (siła dynamiczna tułowia), czasem biegu wahadłowego 4 x 10 m (zwinność), skłonem tułowia w pozycji stojącej (gibkość). Kolejnym układem odniesienia jest punktacja sprawności fizycznej dziewcząt i chłopców według Międzynarodowego Testu Sprawności Fizycznej w skali T, szczególnie przydatna w pracy nauczyciela wychowania fizycznego.

„Dyskusja”, to kolejna część ocenianej przeze mnie dysertacji, w której Doktorantka porównuje wyniki badań własnych z innymi autorami. Szczegółowo odnosi się do charakterystyk porównawczych cech somatycznych i zdolności motorycznych rówieśników z wschodniego regionu Polski, miast o podobnej liczebności (Biała Podlaska, Przemyśl, Gorzów Wielkopolski), z terenów wiejskich Podlasia, Lubelszczyzny, rejonu lubuskiego, bieszczadzkiego oraz wyników badań ogólnopolskich wskazując podobieństwa i różnice. Te ostatnie, tłumaczy odzwierciedleniem wpływu czynników społecznych takich jak poziom wykształcenia rodziców czy też liczby dzieci w rodzinie na tempo rozwoju biologicznego dzieci i młodzieży poszczególnych regionów. Podkreśla, cytując liczną literaturę, że poziom edukacyjny wiąże się z większą wiedzą o prawidłowym rozwoju, troską o właściwe żywienie, dobre warunki higieniczne, szybsze reagowanie na zagrożenia chorobowe jak również dłuższy czas poświęcony dziecku. Zwraca uwagę na wysoki odsetek poziomu wykształcenia rodziców badanych dzieci (55,07 % kobiet i 54,53 % mężczyzn). W części końcowej dyskusji, Autor pracy informuje, że otrzymane wyniki badań dotyczące budowy somatycznej odzwierciedlają poziom rozwoju populacji wschodniego regionu kraju. Podkreśla w kategoriach zmiennych społecznych zmniejszanie różnic w rozwoju biologicznym badanych uczniów, natomiast wyraźne (szczególnie w zdolnościach motorycznych) utrzymujące się w odniesieniu do wskaźnika społeczno-ekonomicznego (SES), który uwzględnia połączenie poziomu wykształcenia obu rodziców i diety rodzin.

Uwaga dotyczy cytowanego piśmiennictwa, którego (w części) Autor nie podaje w wykazie bibliograficznym, np. Wilczewski, Saczuk 2003; Bergier i wsp. 1990; Nowicki 1996; Skład i wsp. 1996; Wilczewski i wsp. 1998; Saczuk, Wilczewski 2005; Saczuk 2011. W

dyskusji proponuję uwzględnić wyniki V Zdjęcia Antropologicznego Dzieci i Młodzieży realizowanego w latach 2012-2014 (Sławomir Koziół, Natalia Nowak-Szczepańska, Aleksandra Gomuła: Antropologiczne badania dzieci i młodzieży w Polsce w latach 1966-2012. Zmiany sekularne i zróżnicowanie społeczne. PAN Zakład Antropologii we Wrocławiu, Wrocław 2014).

Podsumowując ten fragment pracy, stwierdzam dobrą znajomość literatury i dojrzałą dyskusję.

W kolejnej części dysertacji zawarto dziewięć stwierdzeń i wniosków, które są zgodne z wynikami badań. Uwaga dotyczy czwartego stwierdzenia, w którym Autor pisze o „różnicach między zespołami chłopców i dziewcząt w budowie somatycznej i w niektórych zdolnościach motorycznych”. Proponuję doprecyzować stwierdzenie wymieniając zdolności motoryczne.

Wykaz cytowanej literatury jest zgodny z podjętym tematem pracy. Podkreślić należy znajomość literatury anglojęzycznej. Język pracy oceniam jako poprawny. Drobne uwagi dotyczą literówek, np. w pozycji 2 „Fizycznego” – w zapisie powinno być małą literą. Podobna uwaga dotyczy pozycji 30, w nazwisku pierwszego autora jest za dużo o jedną literę (prawidłowy zapis Cieślik) oraz brak wydawnictwa. W pozycji 71 brakuje miejsca wydania książki (Warszawa). W pozycjach 76, 97 i 168 skorygować zapis nazwisk (Krawczyński, Malinowski, Wilczewski). W pozycji 95 jest błąd nazwiska drugiego autora, prawidłowy zapis Bożilów.

Streszczenie pracy w językach polskim i angielskim to kolejne fragmenty ocenianej pracy. Zawierają one podstawowe informacje.

W aneksie zawarto spis tabel i rycin. Znajduje się w nim także wykaz tabel z numeracją rzymską I-XVII, w których przedstawiono charakterystyki liczbowe i opisowe cech somatycznych, wskaźnika proporcji ciała (BMI), zdolności motorycznych oraz wyniki analizy czynnikowej. Cechuje ich przejrzystość wyników oraz staranność opisu.

Podsumowując, Autor prezentowanej dysertacji zna literaturę zarówno krajową jak i obcojęzyczną oraz posługuje się poprawną terminologią. Potrafi samodzielnie uzasadnić celowość prowadzonych badań, metodologicznie poprawnie sformułować cele pracy, problemy i hipotezy badawcze, wybrać i wykorzystać właściwe metody, techniki i narzędzia badawcze. Poprawny wybór i przygotowanie materiału do badań oraz analiz statystycznych w pełni pozwolił Autorowi na weryfikację postawionego problemu i hipotez badawczych. Analiza wyników badań, a także formy (tabelaryczna, opisowa i graficzna) przedstawione zostały poprawnie z dużą starannością. Doktorantka potrafi prowadzić dyskusję weryfikując wyniki badań własnych z innymi autorami, a także poprawnie formułować stwierdzenia i wnioski. Cel pracy został zrealizowany. Podkreślić należy opracowane normy rozwoju fizycznego i motorycznego dla dziewcząt i chłopców w wieku 7-9 lat. W świetle dokonujących się z różną intensywnością zmian społeczno-ekonomicznych w Polsce, podjęty temat przez Autora jest oryginalny, ma wymiar naukowy i aplikacyjny, szczególnie odnoszący się do opracowanych norm rozwojowych. Wyniki badań wnoszą cenne informacje o uwarunkowaniu i przebiegu rozwoju biologicznego dziewcząt i chłopców w wybranym okresie ontogenezy (wiek młodszy szkolny).

Mimo wymienionych wcześniej uwag odnoszących się do strony formalnej, recenzowaną pracę doktorską (dr) Lucyny Dołowskiej-Żabki pt. „Uwarunkowania społeczne rozwoju morfofunkcjonalnego dzieci w młodszym wieku szkolnym” oceniam pozytywnie. Rozprawa doktorska spełnia warunki wymagane w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym z

dnia 14 marca 2003 r.(Dz. U. nr 65, poz.595 z późn. zm.). Praca kwalifikuje Doktorantkę do nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk o kulturze fizycznej. Na tej podstawie wnoszę do Wysokiej Rady Wydziału Wychowania Fizycznego i Sportu w Białej Podlaskiej Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie o dopuszczenie Pani Lucyny Dołowskiej-Żabki do dalszych, przewidzianych regulaminem przyznawania stopnia doktora, etapów przewodu doktorskiego.

Zielona Góra, 31. 05. 2019 r.

P. Antkiewicz